

HET VERLANGEN VAN DE BRUID (2)

hjms

Geliefde broeders en zusters, we zagen vorige week in Deel 1 dat het kenmerkend voor de Bruid van Christus is, dat zij God aanbidt in Geest en in Waarheid. Zij wandelt en leeft immers niet (meer) in het vlees, maar in en door de Heilige Geest. Zij wordt door de Geest geleid (Gal. 5:16-25).

De Heilige Geest stelt Zich in Zijn leiding van kinderen Gods altijd teweer tegen het vlees in hun leven en Hij stimuleert ook het dragen van vruchten. Daarom is het voortbrengen van geestelijke vruchten een tweede kenmerk van de Bruid.

Gal. 5:22 – *“Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.”*

We lazen in het eerste deel ook reeds de tekst die leert, dat wij in Jezus moeten blijven om vruchten te kunnen voortbrengen.

Joh. 15:4-7 – *“Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden.”*

De Bruid heeft Jezus, haar Hemelbruidegom, zó intens lief dat zij verlangt om Zijn hart blij te maken met vruchten, die zij speciaal voor Hem heeft voortgebracht. Juist deze vruchten (de Bruid noemt ze *“dudaïm”*, dat wil zeggen *“liefdesvruchten”*) wil zij aan Hem geven.

Hoogl. 7:13 – *“De dudaïm geven reuk, en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn Liefste! die heb ik voor U weggelegd.”*

Broeders en zusters, in verband met het dragen van vruchten wil ik enkele personen uit het boek Genesis aan u voorstellen, namelijk Abraham, Izaäk, Jakob, Lea, Rachel en Jozef. Want in hun levens zijn geweldig mooie schaduwbeelden te vinden, die licht werpen op de geestelijke voorbereiding van de Bruid van Jezus Christus in de eindtijd (Openb. 19:7-8, 21:2).

Abraham

De persoon Abraham wijst op God de Vader.

Want Abraham's naam was eerst Abram, dat *“hoge, verheven vader”* betekent. Uiteraard is er maar één hoog verheven vader, namelijk God de Vader in de hemel.

De naam Abraham betekent *“vader van een menigte”*, hetgeen opnieuw wijst op God als de Vader van vele miljoenen kinderen, die Jezus hebben aangenomen als hun Heiland.

Abraham bracht zijn zoon Izaäk ten offer, zoals God de Vader Zijn Zoon Jezus offerde voor een (in zonden) diep verloren mensheid.

Izaäk

Izaäk is het beeld van Jezus, Gods Zoon, Die door God de Vader werd opgeofferd.

De naam Izaäk betekent *“hij lachte”*. Ook in deze betekenis ontdekken we Jezus, want op de dag van Zijn bruiloft zal Hij lachen van vreugde. Het zal een dag vol blijdschap zijn.

Hooglied 3:11 – *“Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner bruiloft, en op den dag der vreugde Zijns harten.”*

Openb. 19:7 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid.”*

Jakob

Jakob was de zoon van Izaäk, die ook nog een tweede zoon had, Ezau. Jakob ontving na een geweldige gebedsworsteling van God een nieuwe naam, namelijk Israël. Hij is een daarmee een schaduwbeeld van God de Heilige Geest.

Israël betekent immers *“hij overwint met God”* of *“God strijdt”*. De Heilige Geest is de Trooster (de *“Parakletos”*), Die aan onze zijde staat om ons te helpen.

Jakob (Israël) behoort met Abraham en Izaäk tot de drie aartsvaders van het volk Israël. Zij zijn het schaduwbeeld van de Drie-enige God. En uit die wondervolle Drie-enige God is de Gemeente, de Bruid van Christus, geboren door de Opstandingskracht van de Heilige Geest.

Omdat de Gemeente in bijbelse taal heel vaak getypeerd wordt door een vrouw, is het verstandig om het leven van Jakob's vrouwen eens nader te bezien. Daarbij moeten we bedenken, dat juist Jakob het schaduwbeeld van de Heilige Geest is. Jakob nu had vier vrouwen, twee legitieme vrouwen en twee bijvrouwen. In verband met deze bijbelverking gaat het mij met name om de twee legitieme vrouwen van Jakob, Lea en Rachel.

Lea

Lea was Jakobs eerste vrouw. Zij is een beeld van de allereerste christelijke gemeente, die ontstond na de uitstorting van de Heilige Geest op het Pinksterfeest te Jeruzalem (Hand. 2:1-4). Zij wordt ook wel de vroege regengemeente genoemd, omdat de vroege regens in Israël juist vlak ná het inzaaien voor het nieuwe landbouwseizoen vielen.

Lea baarde veel kinderen. Zij was dus een heel vruchtbare vrouw net zoals de eerste christelijke gemeente heel erg vruchtbaar was. Maar we zien in Lea's houding zelfgenoegzaamheid ontstaan. Zij dacht: *“Omdat ik veel kinderen baar (vruchten voortbreng), zal mijn man mij wel liefhebben en bij mij komen”*. Leest u maar Gen. 29:34,35 en Gen. 30:20: *“En zij werd nog bevrucht, en baarde een zoon, en zeide: Nu zal zich ditmaal mijn man bij mij voegen, dewijl ik hem drie zonen gebaard heb; daarom noemde zij zijn naam Levi. En zij werd wederom bevrucht, en baarde een zoon, en zeide: Ditmaal zal ik den HEERE loven; daarom noemde zij zijn naam Juda. En zij hield op van baren..... En Lea zeide: God heeft mij, mij heeft Hij begiftigd met een goede gift; ditmaal zal mijn man mij bijwonen; want ik heb hem zes zonen gebaard; en zij noemde zijn naam Zebulon.”*

In feite had Lea niet de juiste blik op de liefde van haar man. Zij dacht dat hij haar alleen maar liefhad omdat zij hem kinderen baarde. Met als gevolg dat zij vermoeid werd en ophield met baren. Zij twijfelde aan zijn liefde en was ook zo wel tevreden met de situatie, zij had immers al vrucht voortgebracht. Lea was geestelijk vermoeid geworden. De naam Lea betekent *“vermoeid”*.

Evenzo ging het met de vroege regengemeente. Na een paar eeuwen was het afgelopen met de frisse en levende zendinggeest. De gemeente werd een ingeslapen, traditonele, vastgeroeste kerk (de Katholieke Kerk), waarin de werkingen van de Heilige Geest werden uitgebannen. Met Luther en Calvijn vonden er kort na de Middeleeuwen nog wel enkele oplevingen plaats, maar over het algemeen was de kerk geestelijk dood.

De laatste 100-200 jaar vinden er echter opnieuw wereldwijd geestelijke oplevingen plaats, zoals bijvoorbeeld het ontstaan van de pinkstergemeenten en ook de evangelische en charismatische gemeenten. Dit hoeft ons niet te verbazen, want we leven nu inmiddels in de eindtijd en staan vlak voor de Wederkomst van Jezus Christus.

Rachel

De tweede legitieme vrouw van Jakob was Rachel. Zij is het beeld van de vurige christelijke gemeenten in de eindtijd, dus van de spade regengemeente. Spade regens zijn de regens die in Israël vallen vlak voordat de grote oogst plaatsvindt.

Rachel was een herderin, zij hoedde dus schapen (Gen. 29:9). Rachel was de geliefde vrouw van Jakob, maar helaas onvruchtbaar.

Maar haar houding was toch volkomen anders dan de houding van Lea. Rachel was vol van vrijmoedigheid en wist zeker dat Jakob haar liefhad. Daarbij vatte zij haar onvruchtbaarheid op als een regelrechte schande. Zij achtte zichzelf als dood. Gen. 30:1 – *“Als nu Rachel zag, dat zij Jakob niet baarde, zo benijdde Rachel haar zuster; en zij zeide tot Jakob: Geef mij kinderen! of indien niet, zo ben ik dood.”*

Broeders en zusters, de naam Rachel betekent “ooi”. Een ooi is een vrouwtjesschaap. Schapen zijn volkomen afhankelijk van hun herder. Zij kunnen zichzelf niet tegen vijanden verdedigen, want zij hebben immers geen klauwen, horens of slag tanden. Zij luisteren naar hun herder en volgen hem op het geluid van zijn stem naar grazige weiden en fris water. Zij vertrouwen hem volkomen.

De Gemeente van Christus in de eindtijd zal een Gemeente zijn, die zal luisteren naar de stem van Jezus, de goede Herder (Joh. 10:2-4,27) en die geheel van Hem afhankelijk zal zijn. Net zoals Rachel deed, zal deze Gemeente bezielde en ijverig de schapen (zielen) hoeden. En hoewel de gemeenten in de eindtijd juist eerst gekenmerkt worden door grote geestelijke lauwheid en onvruchtbaarheid (Laodicea), zullen zij zich bekeren en het evangelie prediken tot aan het einde der aarde en uiteindelijk in een grote Opwekking vele zielen voor Christus winnen (Joh. 10:16; Matt. 24:14).

Want God verhoorde uiteindelijk de intense gebeden van Rachel en gaf haar een zoon, Jozef genaamd (Gen. 30:22-24), en later nóg een, Benjamin.

Jozef

Jozef representeert daarom de spade regengemeente in de eindtijd vanaf het moment dat die wél tot vruchtdracht is gekomen. Was Rachel nog het beeld van de spade regengemeente, die helaas nog onvruchtbaar was, met Jozef heeft God de intense gebeden om vruchten te mogen dragen verhoort. Rachel riep dan ook uit in Gen. 30:23b – *“..... ..God heeft mijn smaadheid weggenomen!”* Maar Rachel was hiermee zelfs niet tevreden. Zij bleef naar een volgend kind verlangen. De naam Jozef betekent dan ook *“God voege (nóg een zoon) toe”* (Gen. 30:24).

Jozef typeert de vurige Gemeente, de Bruid, die Jezus bij de Opname naar de hemel zal brengen. Broeders en zusters, u kent beslist het verhaal van Jozef, hoe hij ondanks vele en uiterst moeilijke verdrukkingen God bleef liefhebben en dienen. U weet hoe hij als onderkoning van Egypte in tijden van hongersnood hongerige mensen van brood voorzag.

Evenzo zal het de Bruid vergaan. Zij zal geheel gereinigd zijn van de smaad van zonden, want God nam het weg. Zij zal bezig zijn met het uitdelen van het Woord van God aan hongerige zielen. Haar handen zullen vol met liefdesvruchten zijn. Haar hart zal verlangen naar nóg meer vruchtdracht en zal branden van liefde voor Jezus.

De Gemeente zal volkomen geheiligd en toebereid zijn voor Jezus als Zijn wonderbare Bruid. Openb. 19:7-8 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen.”*

Geliefde broeders en zusters, toch wil ik graag benadrukken dat het dragen van vruchten niet in de éérste plaats het winnen van zielen is. Neen, de vruchten die Jezus graag wil zien, zijn allereerst de vruchten van Gal. 5:22, waarover we hiervoor reeds hebben gelezen.

Gal. 5:22 – *“Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.”*

Het is typerend dat Gal. 5:22 spreekt over een enkelvoudige vrucht. Deze vrucht is de liefde en al de andere genoemde vruchten vloeien uit de liefde voort. Liefde voor God is dan ook

het eerste gebod, terwijl het tweede gebod de liefde voor de naaste is (Matt. 22:36-40). Daarom wil de Bruid aan haar Bruidegom in het bijzonder dudaïm geven.

Maar vanuit die liefde voor Hem en voor onze naaste verlangt onze Heiland, dat wij het zendingsveld zullen betreden. Ja, broeders en zusters, want natuurlijk verlangt Hij dat wij zielen winnen, maar dan met een van liefde brandend hart en sámen met Hem, in Hem. Hoogl. 7:11-13 – *“Kom, mijn Liefste! laat ons uitgaan in het veld, laat ons vernachten op de dorpen. Laat ons vroeg ons opmaken naar de wijnbergen, laat ons zien, of de wijnstok bloeit, de jonge druifjes zich opendoen, de granaatappelbomen uitbotten; daar zal ik U mijn uitnemende liefde geven. De dudaïm geven reuk, en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn Liefste! die heb ik voor U weggelegd.”*

Als wij zó op het zendingsveld arbeiden, dan zullen de voor Christus gewonnen zielen niet uitblijven, dan zullen de jonge druifjes zich openen en zullen de granaatappelbomen uitbotten. Dan zal de geur van onze liefde, toewijding en aanbidding het hart van onze geliefde Jezus bereiken. Dáár verlangt Hij zo naar. Hij verlangt geen lauwe, onverschillige Gemeente. Neen, Hij wil voor Zichzelf een vurig liefhebbende, heilige Bruid (Efez. 5:27).

Jezus verlangt niet dat wij nu al volmaakt zijn, maar Hij verlangt wél dat wij ons in het proces van heiligmaking bevinden. Dan zal Hij ons in een ogenblik volmaken als wij Hem zullen ontmoeten (1 Joh. 3:2-3). En daarom ziet Hij met verlangen en verheuging uit naar die grote dag, waarop Hij met Zijn geliefde Gemeente in het huwelijk zal treden. Hoogl. 3:11 – *“Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner bruiloft, en op den dag der vreugde Zijns harten.”*

Oh, mijn broeders en zusters, wie zal ooit Jezus' grote liefde kunnen begrijpen. Het was voor die toekomstige, onbeschrijfelijk grote vreugde op Zijn huwelijksdag, dat Hij het kruis droeg. Hebr. 12:2 – *“Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand des troons van God.”*

Moge de Heiland, onze Hemelbruidegom, u en mij deze week rijkelijk zegenen vanuit het hemelse Sion. Amen.